

ՀԱՐՑԱՒՆՆՈՒԹԻՒՆ ՆԻ ՀԱՆԴԵՍ

ՊԱՐԳԵՒԱՐԱՇԽՈՒԹԵԱՆ

ԺԱՌԱՆԳԱԴՈՐԱՅ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Ներկայ ամսոյս 9 էն սկսեալ մինչեւ բաժնի Ս. Աթոռոյս Ժառանգաւորաց Վարժարանի տարեկան հարցաքննութիւնը տեղի ունեցաւ և 22էն սկսեալ մինչեւ 27 երեք աշակերտաց համար, այն է Քէորդ Տ. Գարու թիւննեան Իսմայէլի, Կարապետ Թովմասեան Զահաբ-Փաղէցի և Թադւոր Գրիգորեան Աղբիւսնուպոլսեցի, ընդհանուր հարցաքննութիւն եղաւ հետեւեալ առարկաներուն, որք են

1. Հին և Նոր Կտակարանի Պատմութիւն:
2. Բարոյախօսութիւն:
3. Պատմութիւն Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ:
4. Հին դարու պատմութիւն:
5. Բնագաւառութիւն:
6. Բնագիտութիւն:
7. Թուաբանութիւն:
8. Աշխարհագրութիւն:
9. Գրահաշիւ:
10. Պծագրութիւն:
11. Երաժշտութիւն (ձայնական):
12. Հայկաբանութիւն:
13. Գաղղիարէն:
14. Տաճկերէն:

Հարցաքննութեանց՝ զանազան Գերատարաւ Ս. Հայրեր ուսումնասիրութար ներկայ գտնուելով՝ հարցաքննեցին աշակերտներն, իսկ Տաճկերէնի օրերը Տեղւոյս Բիւշափէի Տնօրէն գաւառաւ Իսա Լիլնոփն որ յատկապէս հրաւիրուած էր, բարեհաճեցաւ ներկայ գտնուիլ և հարցաքննել, որոց ամենուն շնորհակալ լինել քաղցր պարտք էր համարիմք:

Աշակերտաց պատասխանատուութիւնը և տարեկան աշխատասիրութիւն մասին բան մի չեմք տեսր, այլ իւրաքանչիւր ընթերցասէր ազգային կամ ծնող, կորոյ է աշակերտաց կարգութիւնը կամ վիճակին իմանալ Սէնի վերջը դրբուած աշակերտաց ըստ հարցաքննութեան պատասխանատուութեան և ըստ աշխատասիրութեան ունեցած արժէից վիճակացոյցին: Բայց սրովհետեւ ընդհանուր քննութիւն տուող աշակերտաց անուններն չեն դրուած վիճակացոյցին մէջ, նայա մասին այսպիսի բնի հարկ կը համարիմք, որ յիշեալ երեք աշակերտներն առաւել կամ նուաւ իրարմէ յաջողակութեամբ անցուցին իրենց ընդհանուր հարցաքննութիւնը: Այն աշակերտաց ընդհանուր հարցաքննութիւնը ոչ թէ վարժարանի Մրագրին նկատմամբ է, զոր ամբողջացնելու համար երկու տարի պէտք էր, այլ իրենց գաւառածնեւուն նկատմամբ: Արոյց վիւրացիք պէտի արուի Սուրբ Աթոռոյս Ուսումնական խորհրդոյ կողմէն:

Իսկ ամսոյս 28 ին Պարգեւարաշխութեան հանդէսն կատարուեցաւ ուր բաց ՚ի Ս. Աթոռոյս Ամենապատիւ Ս. Նախագահէն և Արժ. Միւսրան Ս. Հայրերէն ներկայ էր Քաղաքիս Կառավարիչ Վսեմ. Քեամիլ փաշան: Հանդէսին մէջ Հայերէն, Փաղղիարէն և Տաճկերէն ճառեր կարդացուեցան աշակերտաց կողմէն: Հայերէն ճառերէն մին ՚ի սաղաւս պիտի դնեմք ՚ի քաջաւերութիւն, յետ ճառախօսութեանց՝ իւրաքանչիւր աշակերտի արժանեաց համեմատ պատուաւ Մրցանակներն բաշխուեցան, յետոյ Վսեմ. Քեամիլ փաշան համառօտ խօսքով մի իւր շնորհակալութիւնը յայտնեց:

Այնուհետեւ Ս. Պատրիարքին ուն

ման կրթւածութիւնը բացատրելով՝ յորդարեց աշակերտներն, որ առաւել ևս յառաջագիմելով՝ Ս Ամսոյն և Աղէին յոյսը պատկեն : Իւր խօսքը կնքեց յատուկ բարեմակթութեամբ Օգոստոսիտո Վոյսեր կենաց համար և շնորհակալութեամբ Քեամիլ փառչւ յին, որ հաճած էր իւր ներկայութեամբ պատուել Վարժարանը :

ԲԱՐԵԹՆԱՄ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀԱՅՐ

ԵՒ ՎՍԵՄԱԽՈՂ ՈՒՆԿՆԴԻՐՔ

ԿԱՆՑՆԻ տխուր ձմեռն, կը հաւլին ջրաստարտուս սառնամանիք, կը գաղարին փքաշունչ եւ ձիւնաբեր հոգներն, և կը գայ կը ժամանէ զաւարձողից ամառն, տարւոյն այն գեղեցկառոյգ և չքնաղ եղանակն, յորում այդեստանք իրենց կանաչազարդ որթերու ծիրանափայլ ողկոյրներն, պարտէզք իրենց ծառերու քողցրահամ և կենդանաբար պտուղներն եւ արտորայք իրենց յորեններու ոսկեփունջ հատկերն հետզհետէ կը նուիրեն քրանաթոր եւ վառաակաբեկ մշակին ՚ի փոխորէն նորա թափած երկանց և աշխատութեանց, և իրենց բերքերու արդիւնաւորութեան և կամանորդաւ սուտութեան համեմատ կը վայելեն աշխատասէր մշակին խնամքն, եւ կամ կ'արժանանան լոկ նորա սառն արհամարհանաց :

Ահա եկաւ հասաւ եւ ժամանակն յորում Ժառանգաւոր սանաւնցս սոյն բանաւոր դարաստանի տնկերը՝ որք բեկորք են Հայ — Ազգութեան ոստաբանց, այլ հատարմատ ծառայն, ևւ եռանդն ՚ի սիրտ ՚ի մի համախմբեալ են ասա՝ Ս. Սաղմի նուիրական բարձանց վերայ ի-

րենց ուսումնասիրութեան առատապէս յորդարգ եւ ճարակ գտնելու, շնորհիւ և անխնայ քանիւք միարանահան Ս. Ուխտիս, աւարտելով իրենց տարեկան հարցոյքնութիւնը պիտի ընդունին իրենց աշխատութեանց արժանաւոր պատկն ու բրաբիտը, այն բրաբիտը՝ որ հղօր խթան մ'է ուսանողաց ՚ի յառաջագիմութիւն անգրհակայաքայլ ընթանալու : Վասն զի ինչպէս իրաց քննութիւնը ամենայն ինչ իւր էական խկութեամբ կրպատկերայնէ մարդկային մտաց, մերկայընելով զայն խաբուսիկ սեթեւթեւերէ և ճշմարտութեամբ դիմակաւորուած պաճուճանքներէ, այսպէս եւս ուսանողաց հարցոյքնութիւնը խեղամուտ կ'առնէ ունկնդիրները մէն մի ուսանողաց ուսման իւրաքանչիւր ճիւղին մէջ ունեցած յառաջագիմութեան և կամ յետադիմութեան, եւ միով բանդիւնոյս իւրաքանչիւրին մտաւորական զարգացման ճշգրիտ չափն ու աստիճանը իւր էութեամբ կը ներկայացնէ հանդիսականաց, եւ այսպէս Ս. Ուխտիս միարանութիւնը, որ Ազգէն իրեն յանձնուած նուիրական անդին աւանդին, այն է սոյն բանաւոր պարտիղին խնամակալ կարգուած է, և որ ամեն քանք, խնամք և բիրտն թափած և ամեն զհոգութիւն ըրած է բանական պարտիղին բեղմնաւոր և արդատաբեր մշակութեանը համար, յանդով պատկելով, ձողաբարձ զարգարելով, աշտարակ կառուցանելով, գուր հընձան փորելով, հեռաւոր՝ երկիրներու տեսակ տեսակ ծառերով զարգարելով, հանապաղ նոցա հողը բրելով, պարարտայնելով, սաէպ ջրով ուսողանելով, փութաջան մշակներու ձեռքը յանձնելով, վերջապէս սոյն բանական պարտիղին մտաւոր ու բարոյական զարգացման հանրական եւ համըն-

Թաց յառաջագիմութեանը հաշւով
ն որոտով աշխատելով. ահա իւր հար-
ցաքննութիւնը աւարտած տեղեկու-
ցաւ և լիովին խելամուռ եղաւ թէ
արդեօք իւր տաժանեղի և վառտակա-
բեկ աշխատութիւնը և քիբոն արդիւ-
նաւոր եղած էին, թէ սարարդիւն, ինչ
է պարտիզիս իւրաքանչիւր անկոյն
ներկոյ արգասաբերութեան կշիռն և
անցեալ տարիներու բաղդատութեամբ
տարբերութիւնը, և թէ դանուած
են այնպիսի տնկեր եւս ոչք հետող
գտնուելով մշակին թափած երկանց
և խնամոց ոչ թէ միայն բարի պտուղ
չեն բերած, այլ մանաւանդ դմնիկ և
փուշ:

Ս. Ուխտիս միաբանութեան հար-
ցաքննութեամբ դպրոցիս հանրական
մշակութեան համար առած տեղեկու-
թիւնը խիստ հարկաւոր էր և օգտա-
կար: Վասն զի եթէ աշխատութեան
ապարդիւնաւորութիւնը կը լքուցանէ
մարդոյ սիրան, կը խորտակէ նորա հո-
գւոյն արիութիւնը եւ զօրութիւնը,
և հիմն ՚ի վեր կը տապալէ նորա յու-
սոյն տաճարի բարձր շէնքը, ընդ հա-
կառակն աշխատութեան արգասաբեր
արդիւնաւորութիւնը մարդոյ հագին
կը զմայլեցնէ, նորա սիրան կը թրթը-
ռայնէ երկնային ուրախութեան բա-
բախմամբ, և կը ներշնչէ արիութիւն
և նորագ զօրութիւն իւր գործոց մէջ
յարատեւելու և իւր նպատակին հաս-
նելու: Ի՞նչ մեծ ուրախութիւն և ան-
պայման հրճուանք է մշակի մը հա-
մար, երբ հունձքի ժամանակ կը տես-
նէ որ իւր ցանած սերմերը տասնա-
պասիկ և հարիւրապատիկ արդիւնա-
ւոր եղած են: Այնուհետեւ փոխա-
նակ երկու կամ երեք արա վարելու
ձեռք կը զարնէ նոցա կրկինին մշակու-
թեան, վասն զի ցանած սերմանց ար-
գասաւորութիւնը կը բաժարելի գինքը:

թ.

Այսպէս եւս Ս. Ուխտիս միաբանա-
կան եղբայրութիւնը ուսանողաց քնն-
նութեան մէջ, որ հունձքի ժամանա-
կամիջոց մը բսել է, տեսնելով իւր
ցանած բարոյական և մտաւորական
զարդացման սերմանց արգասաբեր ստ-
ղարներութիւնը, կ'աւախանայ անշուշտ,
կը քաջաբերութիւն անխնայ մշակին նման
և այնուհետեւ դպրոցիս յառաջագի-
մութեան մասին իւր ջանքն ու խնամ-
քը կը քառապատկէ: Բաց ՚ի այս մեծ
օգտէն, զոր կը մատակարարէ հարցու-
քննութիւնը, ունի մի այլ օգտակա-
րութիւն եւս ՚ի մասին ուսանող աշա-
կերտաց. այսինքն ինչպէս որ հար-
ցաքննութեան մէջ ուսուցիչք և դաս-
ախարակք լիովին խելամուռ կը լինին
իրենց ջանից արդիւնաւորութեան և
ապարդիւնաւորութեան, այսպէս ևս
յառաջագէտ մանկուկք տեսնելով ի-
րենց աշխատութեանց պսակն՝ կը քա-
ջաբերութիւն և այնուհետեւ անխնայ աշ-
խատութեամբ և տոկուն հաստատու-
մտութեամբ ուսման ընդարձակածա-
ւալ աստարիղին մէջ իրենց արշաւա-
նայն խոչընդոտն եզոզ որ և է ար-
գելքներու կը յաղթեն: Իսկ տիար-
ները տեսնելով յառաջագէտ աշակեր-
տաց փառօք և դոկութեամբ դրուա-
տիւն եւ իրենց այն գոխասանքներէն
զուրկ լինելն՝ կը վառին ՚ի սիրա և ՚ի
հագի, որով և կը ծնանի իրենց մէջ
ընկերին փառաց և պատուոյն մասնակ-
ցելու բարի և գովանի նախանձաւո-
րութիւն մի, նախանձաւորութիւն մի՝
որ միակ մտրակն է բուռն բերմամբ
՚ի յառաջագիմութիւն անգր երազըն-
թաց արշաւելու:

Եւ այսպէս ահա երկուստեք լիովին
պարտականաւորութեամբ, ուսանողք
իրենց ջանքն ու եռանդը, իսկ ուսու-
ցիչք և դաստիարակք իրենց խնամքը
կրկնապատկելով՝ կը պատկուի օյն վի-

տե՛մ նպատակն, որ մատուցե՛րամ ու
նունցս բովանդակ յայն ու միմիջա-
րութիւնն է, և որ այնքան լուսաւոր
կը փայլէ մեր մտաց հորիզոնին վերայ,
ինչպէս արփին ոսկեմինջիկ երկնից կա-
պուտակին վերայ :

Աւրեմն ո՞վ սիրելի եղբայրք իմ,
կրկնապատկենք մեր բիրան ու աշխա-
տութիւնը մեր նպատակին համեմու-
համար, վասն զի աշխատութեան եւ
գործունէութեան բազումներն ամե-
նէն հզօր պատուարներն անգամ կը
կործանեն : Մեր յարատեւ ջանքով
արժանի ընենք զմեզ Սուրբ Ամուսնոյ
խնամոյցն՝ որոյ գիրկը կը սնանիմք նիւ-
թաղէս և բարոյապէս : Մեր վսեմ և
նուիրական կոչման համեմատ այնպէս
պատրաստենք զմեզ որ Ազգութեան
ամենամեծ յայն արգեամբ պսակուի :
Վասն զի Ազգն կ'ակնկալէ որ ինչպէս
երբեմն Աւետարանական փրկարար
լոյսը Առաքելոց ձեռամբ Սաղիմի բար-
ձունքներէն ճառագայթեց ընդ ոլորտս
տիեզերաց, նոյնպէս բարոյական և մաա-
ւորական զարգացման լոյսը աստի պիտի
ճառագայթէ մատուցե՛րամ՝ օանունցս
ձեռամբ Հայաստանի մութ խորշերն,
տգիտութիւն խաւարի հետ պատերազ-
մելու և Հայ սրահն ուսմամբ և դառ-
տիարակութեամբ լուսաւորելու : Վա-
որն զի ուսմունք եւ դաստիարակու-
թիւն, սոքա են դարուս յառաջագի-
մութեան խորհրդաւոր կնիքն ու նշա-
նաբանը : Նմանող լինինք մեր երջան-
կայիշատակ նախնեաց եւ նոցա հաս-
տատամիտ ոգին փոխանցենք մեր մէջ,
որք ուսման և գիտութեան ծարաւով
պառակած՝ կը գիմէին յԱզգբանդրիա
եւ յայլ տեղիս օտարութեան իրենց
ուսումնասիրութիւն առատ յագուրդ-
դանելու : Բմբռնենք լիովին մեր մտաց
մէջ այն իրական ճշմարտութիւնը, որ
Իրաբանելիք սք ողորտուց անթերի

կտուարմամբ միայն կարող է սիրելի լի-
նել և այլոց համարումը իւր վերայ
գրաւել : Եթէ մէք մեր պարտքը կա-
տարեմք, այն ժամանակ մեր բարեջան
ուսուցիչք և խնամակալք պիտի քա-
ջալերուին և ես քան զեւս իրենց խը-
նամբը տարածեն մեր վերայ : Իսկ ե-
թէ հակառակ մեր վսեմ կոչման ան-
տարբեր գտնուիմք մեր սրբազան պար-
տուց մէջ, այն ժամանակ ո՞չ միայն ա-
պերախտ պիտի գտնուիմք մեր բարե-
բարաց անխոնջ ջանիցն և քրտնաթոր
աշխատութեանց, այլ և հանուր Ազ-
գին յայն եւս խաբած պիտի լինիմք
և ճշգրտենք մեր վերայ Աւետարանի
անգարձ վճիռն թէ. « Ամենայն ծառ
որ ոչ առնէ զպտուղ բարի, հատանի
և 'ի հուր արկանի » :

Թրհնեցէք զմեզ ուրեմն Ս. Հայր,
աճէլ և զորանալ ուսմամբ և դաստի-
արակութեամբ 'ի փառս Աստուծոյ,
'ի պարծանս Ս. Աթոսիս և յօգուտ
թշուառ եւ տառապակիր Ազգու-
թեանս :

Ա-Է-Բ-Ե-Ա-Կարապետեան

Կ. Պօլէիքի

Աշա. Թառ. Վարժ.

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ

ԹՈՒԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ուսմանց միակ և գլխաւոր նպա-
տակն է ուսուցանել մարդոյ այն ա-
մենայն, որ հարկաւոր է նմա այս աշ-
խարհիս մէջ իրրեւ մարդ տպրելու
կամ կենցաղաւարելու համար : Ու-
սումն ո՞չ այլ ինչ է, բայց եթէ գի-
տութիւն և ուսանողութիւն անգի-
տակ իրաց եւ ամեն ուսմունք ունին